

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Vydána dne 1. února 1969

Cen:

OBSAH:

7. Zákon České národní rady o Nejvyšším kontrolním úřadě České socialistické republiky
8. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o povolování při dovozu a vývozu zboží a při některých dalších činnostech v zahraničním obchodě
9. Opatření ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky, kterým se zřizuje Okresní soud ve Svidníku a Státní notářství ve Svidníku

7

ZÁKON

České národní rady

ze dne 24. ledna 1969

o Nejvyšším kontrolním úřadě České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Část první

Zřízení a působnost Nejvyššího kontrolního úřadu

§ 1

(1) Zřizuje se Nejvyšší kontrolní úřad České socialistické republiky (dále jen „Nejvyšší kontrolní úřad“) jako kontrolní orgán České národní rady, které odpovídá za svou činnost.

(2) Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislý na vládě a na ostatních výkonných orgánech České socialistické republiky.

§ 2

(1) Nejvyšší kontrolní úřad vykonává kontrolu v rámci kontrolní působnosti České národní rady.

(2) Nejvyššímu kontrolnímu úřadu přísluší kontrolovat:

- a) tvorbu a užití prostředků státního rozpočtu republiky,
- b) výsledky rozpočtového hospodaření a státní závěrečný účet republiky a předkládat stanovisko ke státnímu závěrečnému účtu republiky České národní radě,
- c) hospodaření s hmotnými, finančními a ostatními prostředky republiky a s jejich zdroji,

včetně dluhů České socialistické republiky a úvěrové činnosti státu, jakož i hospodaření s prostředky účelových fondů

(3) Nejvyšší kontrolní úřad podle požadavků České národní rady kontroluje:

- a) jak jsou prováděny zákony a opatření České národní rady, jakož i zákony Federálního shromáždění, pokud jejich výkon patří orgánům České socialistické republiky, a ověřuje jejich soulad s potřebami společnosti,
- b) úroveň vyřizování stížností a podnětů občanů a závažné z nich prověřuje.

(4) Při výkonu kontrolní činnosti Nejvyšší kontrolní úřad zkoumá zákonnost, účelnost a hospodárnost prověřovaných skutečností.

§ 3

Kontrolní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu se nevztahuje na rozhodnutí soudů, prokurátorů, státních notářů a orgánů hospodářské arbitráže a na řízení před nimi.

§ 4

(1) Nejvyšší kontrolní úřad se vyjadřuje k návrhům obecně závazných právních předpisů vydávaných ústředními orgány státní správy republiky

a upravujících rozpočtové hospodaření, vedení účetnictví nebo výkon kontrolní činnosti.

(2) Nejvyšší kontrolní úřad:

- a) zveřejňuje stanovisko ke státnímu závěrečnému účtu republiky,
- b) zabezpečuje výzkum v oboru kontroly,
- c) dává k dispozici jiným orgánům své poznatky získané z kontrolní a výzkumné činnosti, které slouží ke zvyšování úrovně metod, postupu a techniky při výkonu kontroly a ke zdokonalování její organizace.

(3) Nejvyšší kontrolní úřad rozvíjí v součinnosti s kontrolním orgánem Federálního shromáždění mezinárodní styky v oboru kontroly.

Část druhá

Organizace Nejvyššího kontrolního úřadu

§ 5

(1) Nejvyšší kontrolní úřad řídí a za jeho činnost odpovídá generální kontrolor.

(2) Generální kontrolor předkládá předsednictvu České národní rady návrhy pracovních plánů Nejvyššího kontrolního úřadu.

(3) Generální kontrolor předkládá České národní radě výsledky kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.

(4) Generální kontrolor má právo účastnit se schůzí České národní rady a všech jejích orgánů a schůzí vlády České socialistické republiky; požádá-li o slovo, bude mu uděleno.

(5) Generálního kontrolora zastupuje v jeho funkci náměstek generálního kontrolora (dále jen „náměstek“) v rozsahu pověření a v době nepřítomnosti generálního kontrolora v plném rozsahu jeho funkce.

§ 6

(1) Generálního kontrolora volí na dobu svého volebního období Česká národní rada, která jej může též z funkce odvolat.

(2) Náměstka jmenuje na dobu volebního období České národní rady na návrh generálního kontrolora předsednictvo České národní rady, které jej může též z funkce odvolat.

(3) Funkce generálního kontrolora a náměstka jsou neslučitelné s funkcí člena vlády nebo vedoucího ústředního orgánu státní správy České socialistické republiky a Československé socialistické republiky a s funkcí soudce a prokurátora.

(4) Generální kontrolor a náměstek skládají do rukou předsedy České národní rady tento slib: „Slibuji na svou čest, že budu vykonávat svou funkci svědomitě, řídit se ústavou i ostatními zákony Československé socialistické republiky a České socialistické republiky a důsledně hájit zájmy republiky a jejích občanů.“

(5) Generální kontrolor a náměstek zůstávají ve svých funkcích i po uplynutí volebního období České národní rady, dokud nebude zvolen nový generální kontrolor a jmenován nový náměstek.

§ 7

Výši odměny za výkon funkcí generálního kontrolora a náměstka stanoví předsednictvo České národní rady.

§ 8

(1) Poradním orgánem generálního kontrolora je rada generálního kontrolora (dále jen „rada“); její činnost řídí generální kontrolor.

(2) Rada posuzuje zejména návrhy pracovních plánů Nejvyššího kontrolního úřadu, stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu republiky, výsledky nejzávažnějších kontrolních akcí a zprávy o kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.

(3) Rada se usnává většinou hlasů všech svých členů. Jestliže ve věcech uvedených v odstavci 2 generální kontrolor nesusouhlasí se stanoviskem rady nebo není-li při jednání rady dosaženo většiny hlasů, uvědomí o tom při předkládání návrhů, stanovisek nebo zpráv Nejvyššího kontrolního úřadu Českou národní radu.

§ 9

Členy rady jmenuje z předních odborníků teorie a praxe na návrh generálního kontrolora předsednictvo České národní rady, které je může též z funkce odvolat.

§ 10

(1) Člen rady nesmí být pro výkon své funkce zkrácen na právech ani na nárocích vyplývajících z pracovního nebo obdobného poměru.

(2) Organizace, u níž je člen rady v pracovním nebo obdobném poměru, je povinna umožnit mu výkon funkce a poskytnout mu za tím účelem potřebné pracovní volno. Náhradu ušlého výdělku a cestovních a jiných výdajů poskytuje členům rady Nejvyšší kontrolní úřad; jejich výše se řídí obecně závaznými právními předpisy.

Část třetí

Povinnosti a oprávnění Nejvyššího kontrolního úřadu a povinnosti orgánů a organizací vůči němu

§ 11

Kontrolní pracovníci Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen „kontrolní pracovníci“) jsou povinni:

- a) postupovat při kontrole v souladu se zákony tak, aby kontrolní zjištění byla pravdivá, úplná a průkazná,
- b) projednat výsledky kontrolního zjištění s těmi pracovníky, kteří jsou odpovědní za zjištěné závady, vyžádat si jejich vysvětlivky a prověřit jejich námítky proti pravdivosti, úplnosti nebo průkaznosti kontrolních zjištění,
- c) projednat výsledky kontrolního zjištění s vedoucími kontrolovaných orgánů a organizací.

§ 12

Generální kontrolor, náměstek a kontrolní pracovníci jsou oprávněni k úkonům potřebným k výkonu kontroly nebo ke splnění jiného úkolu Nej-

výššího kontrolního úřadu, zejména mohou od kontrolovaných i ostatních orgánů a organizací požadovat, aby jim byly ve stanovené lhůtě předloženy spisy, plány, účetní písemnosti a jiné písemné podklady bez rozdílu stupně utajení, podány pravdivé a úplné písemné i ústní zprávy o určitých skutečnostech a vysvětlivky o příčinách zjištěných závad.

§ 13

(¹) Kontrolované i ostatní orgány a organizace, jejich funkcionáři a pracovníci jsou povinni vytvořit pro Nejvyšší kontrolní úřad potřebné podmínky pro jeho činnost a poskytovat mu potřebnou součinnost (§ 12).

(²) Kontrolované orgány a organizace jsou povinny podat ve stanovené lhůtě Nejvyššímu kontrolnímu úřadu písemnou zprávu o opatřeních, která provedou k odstranění zjištěných závad i jejich příčin a zprávu o výsledcích provedených opatření.

(³) Zjištěné závady a jejich příčiny jsou kontrolované orgány a organizace povinny bez průtahů odstraňovat.

(⁴) Funkcionáři a vedoucí pracovníci kontrolovaných orgánů a organizací jsou povinni na požádání se dostavit k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu k projednání výsledků kontroly.

§ 14

Nebudou-li zjištěné závady a jejich příčiny bez průtahů odstraněny, vyrozumí Nejvyšší kontrolní úřad věcně příslušný orgán a Českou národní radu.

§ 15

(¹) Osobám, které ztěžují činnost Nejvyššího kontrolního úřadu tím, že ve stanovené lhůtě nevytvoří potřebné podmínky pro výkon kontroly, neposkytnou na požádání potřebnou součinnost nebo nepodají vyžádané zprávy (§ 13 odst. 1 a 2), může Nejvyšší kontrolní úřad uložit pořádkovou pokutu do 1000 Kčs. Pořádková pokuta může být uložena i opětovně, nebyla-li taková povinnost splněna ani v nově stanovené lhůtě. Pro řízení platí přiměřeně obecné předpisy o správním řízení.

(²) Pořádkové pokuty se odvádějí do státního rozpočtu republiky.

Část čtvrtá Společná ustanovení

§ 16

Generální kontrolor, náměstek, členové rady a pracovníci Nejvyššího kontrolního úřadu jsou povinni zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství, o němž se dovědí při své činnosti. Tato

povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení funkce (pracovního poměru). O zproštění této povinnosti rozhoduje generální kontrolor; jestliže má být této povinnosti zproštěn generální kontrolor, rozhoduje o tom předsednictvo České národní rady.

§ 17

Nejvyšší kontrolní úřad může používat při výkonu kontroly externích odborníků, jakož i vyžadovat si znalecké posudky. Externí odborníci mají v rozsahu daného pověření oprávnění (§ 12 a § 13 odst. 1) a povinnosti (§ 11 a 16) jako kontrolní pracovníci.

§ 18

Platové poměry pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu se řídí předpisy platnými pro pracovníky ústředních orgánů státní správy republiky. Mzdovou soustavu a kvalifikační předpoklady pro pracovníky stanoví generální kontrolor.

Část pátá

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 19

(¹) Pro přechod práv a povinností Ústřední komise lidové kontroly z pracovních právních vztahů na Nejvyšší kontrolní úřad platí zásady vydané vládou Československé socialistické republiky podle § 10 zákona č. 170/1968 Sb., o některých opatřeních souvisejících s federativním uspořádáním státu*).

(²) Generální kontrolor se dohodne s předsedou Ústřední komise lidové kontroly o převedení správy přiměřené části národního majetku a příslušných ostatních práv a povinností Ústřední komise lidové kontroly na Nejvyšší kontrolní úřad.

§ 20

Vláda České socialistické republiky stanoví, který orgán státní správy bude přezkoumávat rozhodnutí** komise lidové kontroly Národního výboru hlavního města Prahy, komise lidové kontroly Národního výboru města Brna a komisí lidové kontroly krajských národních výborů o uložení pořádkových pokut a důtek s pokutou, vydaná podle § 22 a 24 zákona č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly.

§ 21

Pokud zákon České národní rady č. 1/1969 Sb., o jednacím řádu České národní rady používá označení „předseda kontrolního orgánu České národní rady“, rozumí se tím generální kontrolor podle tohoto zákona.

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Císař v. r.

Ing. Rázl v. r.

*) Zásady pro přechod práv a povinností z pracovních právních vztahů a pro postup při uvolňování a umísťování pracovníků ústředních orgánů v souvislosti s federativním uspořádáním státu a s připravovaným novým způsobem řízení hospodářské sféry, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky č. 3 ze dne 9. ledna 1969.

**) § 32 odst. 1 zákona č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly a část čtvrtá zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

8

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 21. ledna 1969

o povolování při dovozu a vývozu zboží a při některých dalších činnostech
v zahraničním obchodě

Ministr zahraničního obchodu Československé socialistické republiky stanoví v dohodě s ministrem financí Československé socialistické republiky podle § 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zaslátelství a podle § 6 odst. 6 písm. b) a § 7a odst. 2 zákona č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění zákona č. 64/1958 Sb.:

Článek 1

(¹) V případech, které stanoví ministerstvo zahraničního obchodu, se mohou uskutečňovat dovozy zboží do československého celního území a vývozy zboží z československého celního území, přijímání a poskytování služeb v zahraničním ob-

chodě a některé transakce v zahraničním obchodě jen na základě povolení vydaného na žádost organizace oprávněné k zahraničně obchodní činnosti.

(²) Povolovací řízení upravují směrnice ministerstva zahraničního obchodu.*)

Článek 2

Dovozní a vývozní povolení předkládají dovozci a vývozci, pokud ministerstvo zahraničního obchodu nestanoví jinak, celníci nebo celní pobočky projednávající zásilku určenou pro dovoz nebo vývoz.

Článek 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Ministr:

Ing. Tabaček v. r.

*) Směrnice ministerstva zahraničního obchodu o vývozním a dovozním řízení ve styku se socialistickými zeměmi (č. 2/1969 Věst. MZO) a Směrnice ministerstva zahraničního obchodu o dovozním řízení ve styku s kapitalistickými zeměmi (č. 3/1969 Věst. MZO).

9

OPATŘENÍ

ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky

ze dne 21. ledna 1969,

kterým se zřizuje Okresní soud ve Svidníku a Státní notářství ve Svidníku

Pro nově vytvořený okres Svidník podle § 1 a 4 odst. 1 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 105/1968 Sb., o některých opatřeních v oboru soudnictví a státních notářství

z ř i z u j i

Okresní soud ve Svidníku a Státní notářství ve Svidníku a

u s t a n o v u j i

začátek jejich činnosti dnem 1. února 1969.

Ministr:

Dr. Vašečka v. r.